

Nemcsak a szívével lát az ember

Négyen kaphatnak vakvezető kutyát Tolna megyében

Mintegy 20 ezer látássérült él Magyarországon, közülük alig 100 fő az, akit vakvezető kutya segít. A kutyák kiképzése ugyanis nagyon drága. Hazánkban három olyan szervezet van, amelyik vakvezető kutyákat képez. Közük a Somlai Angyalka Alapítvány, amelynek képviselői a Vakvezető Kutyák Világnapján tartottak bemutatót Szekszárdon.

Mázli vakvezető kutya. Labrador. Éppen kiképzik. Lehet, hogy nemsokára Tolna megyei gazdája lesz, ha kutya és ember megtalálják a közös hangot. De addig még sokat kell tanulnia, jövődébéli gazdájánál is vendégeskedik pár hetet, illetve a reménybeli új gazdi is meglátogatja majd Budapesten. Ha sikerül összeszokni, akkor Mázli egy bonyhádi látássérült embert segíthet majd.

Mázli – mondhatnánk azt is –, ha valaki kutyát kap-

hat. Tolna megyében mindössze 8 látássérültet segítenek kutyák mindennapi teendőik egyszerűbb elintézésében.

A nemzetközi világnap alkalmából négy kutyust mutattak be Szekszárdon. Dennis, Sweety, Szása és Mázli most ta-

lálkoztak először lehetséges új gazdáikkal. Kipróbálhatták a felállított akadálypályán, mit tudnak, és megszeretgethették az egyébként nagyon játékos állatokat. A kutyákat a Somlai Angyalka Alapítvány képzte ki, ami legalább fél évig tart.

Egy kiképzett vakvezető kutya eszmei értéke 5 millió forint. A Garay téren összegyűlt érdeklődők bepillantást nyerhettek a vakvezető kutyák felelősségteljes viselkedésébe: üres ülőhelyet kerestek a széksorok között, és az akadályok között megtalálták azt az utat, ahol gazdájukkal együtt biztonságosan elférnek. A bemutatót követően bárki kipróbálhatta, milyen érzés vakvezető kutya segítségével közlekedni.

Foto: Ótos Reka

Leendő gazdáikkal ismerkednek a kutyusok

ótos-wessely

EGYHÁZI GONDOLATOK: Szentháromság vasárnapja

Pünkösöd ünnepét követően a keresztény egyházak ezen a hétvégén Szentháromság vasárnapját ünnepelik. Az egy Istenre, mint három személy, az Atya, a Fiú és a Szentlélek személyes szeretetközösségére tekintünk. Persze a Szentháromság titkát a racionális emberi gondolkodás a maga teljességében képtelen felfogni. Mert hát betekinthet-e a tér és idő világában élő, véges ember Isten végtelenségének titkaiba? Tapasztalati világunkban nincs olyan szemlélfelhető valóság, amelyben Isten titokzatos lények leképezné önmagát. A háromság titkát így legfeljebb csak mindig sántító hasonlatokban szemléltethetjük. Amit azonban megérthetünk belőle, hogy Isten nem a merev, változatlan Lét, hanem közös-

ség. És nem tőlünk távol, hanem bennünk él. Nem láthatatlan magasságokban trónoló Istenünk van, hanem olyan, aki önmagát kinyilatkoztatva személyes szeretettel közeledik hozzánk.

A legfőbb kérdés azonban, hogy jelenthet-e mindez valamit konkrétan is mindennapi életünk számára? Igen! „Legyenek mindnyájan egy” – mondja Jézus – „ahogyan te, Atyám bennem vagy és én benned”. Vagyis az a kívánsága, hogy a szeretetkapcsolat, amelyben a hármás-egy Isten él, valósuljon meg a Krisztus által megváltott tanítványok közösségében. Az egyháznak épp az a rendeltetése, hogy „szentsége, vagyis jele és eszköze legyen az egész emberiség Istennel való legbensősége-

sebb egyesülésének és az emberek egységének” (II. Vatikáni zsinat). A történelem tanúsága szerint sajnos ritkán sikerült megvalósítani, hogy az emberek különbözőségüket, egyéniségüket megőrizve mégis egységben legyenek. De ha a világ teremtőjében, ősalapjában ez folytonos valóság, akkor földi életünkben sem reménytelen erre törekedni.

Nem haszontalan erőfeszítés tehát a szeretetben arra törekedni, hogy helyre álljon Isten és ember, ember és ember harmonikus kapcsolata. Az ünnep célja, hogy rádöbbenjünk Isten szeretetére és próbáljuk meg azt viszonzva a gyakorlatba is átültetni.

Hegedüs János Plébános, Tamási